

«Зупинилась тиша тиха і незбудна...» (1965)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Зупинилась тиша тиха і незбудна,
Зупинився в небі вечоровий дим.
Не спинись лиш ти, любове моя трудна,
Трудним світом білим падай, але йди.

Йди, моя любове, заки сил і змоги
Незрадливим словом, що б там не було,
По шляху надії під мечем тривоги
Трудним серцем світу, серцем і чолом.

Є ще в світі душі і печальні очі,
В спраглому чеканні виглядають нас,
Проглядають ранки, проглядають ночі,
В голоді і холоді проглядають час.

Йди ж, моя любове, доки твоя воля,
Коли навіть пройдеш і саму себе...
Зупинилась тиша й тихий вітер з поля,
Голубі пожежі голубих небес.

1965

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/zupynylas_tysha_tykha_i_nezbudna